

IBDIS

We know

books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WEAVER, BRYNNE

Leather & Lark / Brynne Weaver ; trad. din lb. engleză de Gabriel Tudor. - București : Librex Publishing, 2025

ISBN 978-630-6628-53-7

I. Tudor, Gabriel (trad.)

821.111

Editor: Denisa Nicoară

Redactor: Irina Tudor

DTP: Ciprian Butnaru

Corector: Marian Busuioc

Copyright © 2024 by Brynne Weaver

Cover Design by Qamber Designs

LIBREX PUBLISHING

Str. Episcopul Radu, nr. 30, București

redacție: 0723 193 019

comenzi@librex.ro

www.librex.ro

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii

Librex Publishing.

Copyright © 2025 Editura Librex Publishing.

LEATHER & LARK

BRYNNE WEAVER

Traducere din limba engleză de
Gabriel Tudor

Librex Publishing,
2025

VOLUME ANTERIOARE
DIN TRILOGIA *RUINOUS LOVE*:

Bestsellerul New York Times
Butcher & Blackbird

AVERTISMENT!

CONȚINUT CARE TE POATE AFECTA EMOȚIONAL

Deși *Leather & Lark* este o comedie neagră romantică care sper că te va face să râzi printre toate scenele nebune, este totuși o carte întunecată. Dacă ai întrebări referitoare la lista de mai jos, nu ezita să mă contactezi la brynneweaverbooks.com sau pe una dintre platformele mele sociale (sunt activă mai mult pe Instagram și TikTok).

- Globi oculari, dar nu orbite, cu plăcere
- Dinți și derivate ale dinților
- S-ar putea să fi stricat pizza și berea. Și smoothie-ul, de asemenea. Tot nu-mi pare rău
- Globuri de zăpadă
- Autocanibalism...? Bine ai venit la o dezbatere la care nu credeai că vei participa vreodată
- Numeroase arme și obiecte ascuțite, cum ar fi săgeți, foarfeci, pistoale, fierăstraie, cuțite, mașini de tocat carne, rindele electrice și un mic instrument numit lingură de enucleare
- Degete retezate

- S-ar putea să te răzgândești în privința produselor fabricate din rășină epoxidică
- Accidente de mașini
- Înec sub diverse forme
- Boala terminală a unei persoane dragi
- Scene de sex detaliate, care includ (dar nu se limitează la) jucării pentru adulți, sufocare, sex dur, umilire ușoară, acte sexuale în public, înțepare, praise kink
- Referințe la neglijarea îndatoririlor de părinte și abuz asupra copiilor (nu sunt descrise)
- Referințe la agresiunea sexuală asupra copiilor (nu sunt descrise)
- Referințe religioase/traume
- Limbaj explicit și colorat, inclusiv o mulțime de „blasfemii.” Să nu spui că nu te-am avertizat!
- Răni cauzate unui câine (cauza vătămării nu este descrisă, iar el este bine, te asigur!)
- Foarte multă moarte... în definitiv este o carte despre un ucigaș plătit și o criminală în serie care se îndrăgostesc, așa că asta vine la pachet, cred!

Pentru aceia dintre voi care au venit aici după înghețata din *Butcher & Blackbird* și tocmai au citit avertismentele privind lecturarea acestei cărți și s-au gândit:

„Nu cred că vorbește serios despre pizza, nu-i așa?”

Asta e pentru voi.

Apple Music

Spotify

PROLOG: APRINDERE

„I Only Have Eyes For You”, The Flamingos

CAPITOLUL I: SCUFUNDAT

„TUNNEL VISION”, Melanie Martinez

„444”, Ashley Sienna

CAPITOLUL II: ȚINTĂ

„Underground”, MISSIO

„Pulse”, Young Wonder

CAPITOLUL III: GHILOTINĂ

„Cuz You’re Beautiful”, Kiyashqo

„BITE”, Troye Sivan

CAPITOLUL IV: GERMENI

„November”, PatrickReza

„Shutdown”, Hudson

CAPITOLUL V: URZELI

„SLOW DANCING IN THE DARK”, Joji

„Lay Your Cards Out”, POLIÇA

CAPITOLUL VI: LEYTONSTONE

„Stay with Me”, Kevin Olusola

„Don’t Leave”, Snakehips & MØ

CAPITOLUL VII: JUSTIȚIE

„Laalach”, TroyBoi

„Fall Away” (feat. Calivania), UNREAM

„Above the Clouds”, Luca

CAPITOLUL VIII: FRICȚIUNE

„Who Do You Want”, Ex Habit

„How Soon Is Now” (feat. Dresage), AG

CAPITOLUL IX: HARCEA-PARCEA

„One of Your Girls”, Troye Sivan

„Love Made Me Do It”, Ellise

CAPITOLUL X: TROFEE

„Kiss and Collide”, Blondfire

„Downtown”, Allie X

CAPITOLUL XI: HOLOGRAMA

„Pilgrim”, MØ

„Seconds”, Ghost Loft

CAPITOLUL XII: IN NOMINE PATRI

„O.D.D.”, Hey Violet

„Blur”, MØ

CAPITOLUL XIII: REȚEA

„If You Wanna”, Kiyashqo

„Everybody’s Watching Me (Uh Oh)”, The Neighbourhood

PROLOG**APRINDERE**

Lark

— Acestea sunt consecințele acțiunilor tale, scumpule, îi zic, în timp ce descâlcesc fitilul de la artificiile legate între coapsele lui Andrew.

Strigătele lui ating apogeul, însă sfârșesc în banda adezivă pe care o are lipită pe gură.

Nu ai crede asta uitându-te la mine, dar e adevărat...

Ador sunetul suferinței lui.

Andrew suspină și se zvârcolește pe scaun. Îi afișez un rânjet luminos și continui să mă îndepărtez, mergând pe pajiște, către lizieră, asigurându-mă că sunt suficient de aproape încât să-i pot vedea teama din ochi și suficient de departe pentru a fi protejată de trunchiurile groase când va rămâne singur în luminiș. Cererile lui înăbușite sunt disperate. Respirația rapidă îi iese din nas, ca niște dăre de ceață care urcă spre cerul înstelat.

— Știi de ce tu ești acolo, cu artificii legate între picioare, iar eu sunt aici, cu un fitil? strig eu.

El clatină capul în semn că nu, apoi dă din cap afirmativ, ca și cum ar fi indecis asupra răspunsului corect, care ar putea opri această tortură. Adevărul este că nu contează ce răspuns îmi va da.

— Dacă ți-aș rupe banda aia de pe gură, probabil că mi-ai spune *că-ți pare foarte rău* că ți-ai tras-o cu Savannah în patul nostru, cât am fost plecată, nu-i așa?

El dă sălbatic din cap, dar ineptiile la care mă aștept din partea lui rămân blocate în lipiciul benzii. *Îmi pare rău, îmi pare al naibii de rău, nu o voi mai face niciodată, te iubesc, jur...* bla, bla, bla.

— Mă tem că nu de asta suntem aici.

Andrew clipește către mine, încercând să descifreze ce vreau să spun, în timp ce zâmbetul meu devine sălbatic, moment în care îl cuprinde adevărata panică. Poate din cauza vorbelor mele sau a sclipirilor de plăcere din ochii mei. Sau a felului în care îl privesc, fără să clipesc. Ori poate de vină e felul în care râd, în timp ce degetul meu mare lovește roțița de cremene a brichetei pe care o țin în mână. Poate că toate aceste lucruri la un loc îl fac să se pișe pe el. Urina strălucește în șiroaie luminate de lună, în timp ce se scurge pe picioarele lui goale și tremurânde.

— Așa e, scumpule. Îți știu secretele. *Pe toate.*

Ochii mei rămân fixați pe ai lui Andrew, în timp ce apropiu încet flacăra de fitil.

— La naiba, era să uit! strig eu și las flacăra să se stingă.

Corpul lui Andrew se înmoaie, ușurat, plin de speranță.

Speranță. E adorabil, serios.

Poate nu ar trebui să îl judec atât de aspru. Și eu am sperat cândva. Am sperat pentru *noi*.

Dar am fost naivă să cred că Andrew era potrivit pentru mine, cu stilul lui de băiat rău. Cele două tatuaje, în locuri bine plasate, păreau sexy. Părul acela în permanență ciufulit emana o atitudine de „mi se rupe”. Chiar și incapacitatea lui de a se ține de o slujbă părea îndreptățită, deși nu știu de ce. Cumva, mă convinsese că era un adevărat rebel.

Apoi s-a culcat cu prietena noastră, Savannah, în timp ce eu eram plecată din oraș, și mi-am dat seama că nu e un rebel.

E un ratat.

Și nu numai asta. După ce am descoperit că m-a înșelat, i-am furat telefonul și am descoperit cât de mult greșisem în privința așa-zisului meu iubit, tot timpul. Am găsit mesaje către fete, unele prea tinere ca să știe că nu e bine să aibă încredere într-un baterist sexy care le spune că sunt frumoase și le promite toată atenția. Am găsit mai mult decât un băiat rău.

Am găsit un nenorocit de prădător sexual.

Unul care a dărâmat zidurile din jurul meu. Cu ani în urmă, mi-am promis un singur lucru:

Să nu se mai întâmple niciodată.

Când privesc în sus, spre cerul nopții, nu momentul ăsta îl văd. Nici măcar amintirea furiei și a dezgustului pe care le-am simțit când m-am uitat în telefonul lui Andrew. Văd turlele de piatră gri ale prestigiosului Ashborne Collegiate Institute, care țintesc spre stele, cu vârfurile lor acoperite cu aramă. Chiar și acum, după ani buni, pot să retrăiesc întocmai sentimentul de groază care însoțea fiecare respirație a mea acolo. Era un edificiu cu camere întunecate și secrete dezgustătoare. Un castel al regretului.

Prădători ca Andrew abundă pe această planetă frumoasă, ca o invazie de lăcuste. Uneori, niciun loc nu pare ferit de infestare, nici chiar fortărețele, care ar trebui să fie sacre, precum Ashborne. Frumoase și mărețe. Izolate. Sigure. La fel ca în natură, cele mai frumoase lucruri sunt adesea și cele mai otrăvitoare.

Cât despre domnul Laurent Verdon, directorul artistic al Institutului Ashborne? Ei bine, a făcut niște promisiuni foarte frumoase.

Regretul mă copleșește. Regret moartea domnului Verdon. Dar nu așa cum ai putea crede.

Ar fi trebuit să îlucid chiar eu.

În schimb, Sloane, cea mai bună prietenă a mea, va purta pe umerii ei această povară, cu consecințele ei, pentru tot restul vieții.

Văd puncte sclipitoare de lumină albă când închid ochii din ce în ce mai strâns. Când îi redeschid, trecutul este dat la o parte. Atunci, nu aveam nicio putere. Dar acum, lucrurile stau diferit.

Prădătorii pot face promisiuni frumoase, dar a mea este simplă și fără zorzoane.

Niciodată.

Poate nu e o promisiune frumoasă, dar fac tot posibilul să o pun în practică într-un mod al naibii de spectaculos. Iau o gură mare de aer curat de toamnă. Apoi îi zâmbesc lui Andrew și scotocesc în geantă, până găsesc boxa portabilă și îmi conectez telefonul.

— E importantă atmosfera în momente ca acesta, nu crezi? întreb, în timp ce pun piesa „Firework” a lui Katy Perry, cu volumul la maxim.

Previzibil? Da.

Perfecțiune? De asemenea, da.

Cânt și eu, fără să mă străduiesc să-mi ascund zâmbetul larg. S-ar putea ca Andrew să nu aibă nicio șansă, așa cum sugerează în cântecul său Katy, dar cu siguranță se va aprinde o scânteie în el.

— Ei bine, cred că e timpul să începem spectacolul. Tu știi ce ai făcut. Și eu, la fel. Amândoi știm că nu te pot lăsa să scapi basma curată. Cum am spus, iubitele, îi strig eu, ridicând din umeri și încercând să acopăr melodia, „consecințe”.

Aprind fitilul, în urletele disperate ale lui Andrew.

— Ciao, scumpule. A fost... ceva, îi strig peste umăr, în timp ce mă adăpostesc în siguranța pădurii.

Țipetele lui Andrew se armonizează încântător cu muzica în crescendo și cu pocnetul artificiilor, care se ridică spre cer, se sparg și explodează în noapte. Suferința lui este un spectacol de scânteie colorate, o salvă de lumină strălucitoare și sunete tunătoare. Sincer, este o ieșire din scenă mai grandioasă decât merită. Ar trebui și alții să fie atât de norocoși.

E al naibii de grandios.

Nu știu sigur când încetează gemetele lui Andrew, pentru că încep să explodeze rachetele Triple Whistler, iar cheștiile alea sunt extrem de zgomotoase.

Când exploziile se opresc, iar ultimele scânteii nu mai sunt decât stele căzătoare, pășesc în lumină. Mirosul de salpetru, sulf și carne arsă se ridică dinspre forma înnegrită și fumegândă din centrul pajiștii.

Cu pași precauți, mă îndrept spre el. Nu-mi dau seama dacă respiră și nu am de gând să-i verific pulsul. Oricum, asta nu schimbă cu nimic situația. Chiar și așa, privesc îndelung, în vreme ce muzica încă răsună în spatele nostru în iarba înaltă, acolo unde am lăsat difuzorul. Poate caut semne de viață. Sau poate că aștept semne de viață de la mine. O persoană normală ar simți vinovăție sau tristețe, nu-i așa? Adică, l-am iubit doi ani. Cel puțin, așa am crezut. Dar singurul regret pe care îl simt este că nu l-am văzut mai devreme pe adevăratul Andrew.

Chiar și această urmă de remușcare este atenuată de un sentiment de satisfacție. Și de unul de ușurare. Există putere în a descoperi secrete și a le arunca în aer, într-o lumină frumoasă și strălucitoare. Iar eu mi-am ținut promisiunea. Doar cei care merită să sufere, suferă. Nimeni altcineva. Am avut grijă de asta. Dacă un suflet va fi marcat de această viață luată, nimeni nu va purta acea cicatrice în afară de mine.

Niciodată.

Un geamăt slab se aude prin muzică. La început, nu-mi vine să cred, dar apoi geamătul se ridică din nou, într-un nor de fum.

— Sfinte Sisoe, iubitele! spun eu și pufnesc, neîncrezătoare, în râs, iar inima îmi dansează sub oase. Nu pot să cred că ești încă în viață!

Andrew nu răspunde. Nu știu dacă mă poate auzi. Are ochii închiși, pielea arsă și jupuită, iar sângele îi curge prin franjurile deformate ale cărnii arse. Nu-mi iau ochii de la ceața care se

revarsă din buzele lui întredeschise, în timp ce scotocesc în geantă până găsesc ceea ce caut.

— Sper că ți-a plăcut. A fost un spectacol grozav, spun, în timp ce scot pistolul din toc și lipesc vârful țevii de fruntea lui Andrew.

Un alt geamăt se ridică în noapte.

— Nu am adus destule artificii pentru un bis, așa că va trebui să-ți folosești imaginația.

Apăs pe trăgaci și, cu o explozie finală, în lume există o lăcustă mai puțin.

Și nu simt decât un singur lucru.

Că sunt invincibilă.

SCUFUNDAT

Lark

— Nu-ți ține respirația! îi strig bărbatului din mașina care se scufundă, în timp ce el bate disperat în geam și mă imploră să am milă. Ai înțeles?

Nu cred că m-a auzit. Dar nu-i nimic. Zâmbesc și îi fac semn cu o mână, în timp ce în cealaltă țin arma îndreptată spre el, în caz că geamul cedează și reușește să se strecoare afară.

Din fericire, presiunea apei care urcă face scăparea aproape imposibilă și, în doar câteva clipe, mașina este scufundată. Bule se sparg în apa neagră, în timp ce vehiculul alunecă sub valurile blânde ale lacului de acumulare Scituate. Farurile sale țintesc spre stele, pâlپând des, în timp ce conexiunile electrice cedează în contact cu apa.

— *La naiba...*

Asta nu e bine.

De fapt, într-un fel e uimitor. Dar e și o mare problemă.

Îmi mușc buza și privesc până când luminile se sting, iar suprafața apei rămâne nemișcată. Când sunt sigură că totul s-a terminat, îmi scot telefonul și îl deblochez. Degetul mare rămâne suspendat deasupra numărului lui Ethel. Pe ea am sunat-o mereu când lucrurile au mers prost. Recunosc, o mașină pe post de sicriu, pe fundul unui lac, ar putea fi ceva mai mult decât definiția unui lucru care merge prost. Iar ora înaintată deja mă cam împiedică să-i solicit ajutorul.